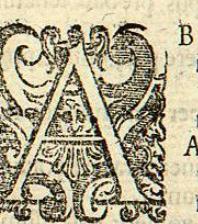

INDEX TAM VERBORVM, QVAM RERVM INSIGNIVM, QVÆ IN PRÆSVMPTIONVM SEX LIBRIS

Iacobi Menochij continentur.

Prior numerus Questionem, seu Presumptionem, secundus librum, tertius numerum margin. denotat.

BBA S electus in Episcopatu non potest mo-
nastrum cum deserere sine licentia Pon-
tificis, vel legati de latere, præsum. 34.lib.6.
num. 11. & 20
Abbas qui monacho suo statim professo con-
tulit Capellam, vel Ecclesiam beneficij ma-
nualis regendam non censetur simoniacus,
præsumpt. 8.lib.5.num.8
abbatis, & Socii ratio reprobatur, præf. 11.lib.4.num.19
abbatissa non potest sola concedere habitum professionis, præsum.
86.lib.6.num.12
ablatui absoluti conditionem important, præf. 52.lib.4.num.11
ablatui absoluti important dispositionem, quando verba referun-
tur ad eum, qui voltagere exilia dispositione, præsumpt. 76.lib.4.
num.65
aborus causari facile possunt à vêtementis febre, a saltu mulieris,
à clamore, à timore, & huiusmodi, præf. 52.lib.6.num.23
abraam, & Noe vltra ducentesimum annum vixerunt primis illis
temporibus, præf. 49.lib.6.num.16
absens appellans post 20.dies à tempore late sententia præsumitur
appellans intra decem dies a tempore scientiae, præf. 95.lib.2.n.7
absentia iusta ac legitima nunquid præsumatur, an potius ex ma-
litia, præf. 20.lib.6.num.1, & quod iusta, & legitima præsumatur
ostenditur, ibid.
absentia iusta causa non reputatur, quando quis tenetur residere
in aliquo loco, & absens est, & iustum caufam allegans eam pro-
bare debet, ibid. num.3
absolutus a crimen vel ab irregularitate, si denuo recepit benefi-
cium, quod dimiserat, confidentiam simoniacam commis-
sicutur, præf. 9.lib.5.num.11
absolutus sententia iudicis præsumitur innocens, q. 14.lib.3.num.71
acceptans rem, cum sua causa, onere, & natura, acceptare tenetur,
præf. 101.lib.4.num.43
accessorium dicitur id quod ipsum principale subsequitur, præf. 3.
lib.6.num.3, & sicut sequitur suum principale, ita, & ipsum prapa-
ratorum causa sui principalis est, ibid. num.4
accessorium in translatione principalis, quando non contineatur,
præf. 97.lib.3.num.7
accessorium regulatur secundum naturam sui principalis, præsum.
86.lib.4.num.16
accessorium sequitur suum principale, præf. 18.lib.4.num.20, &
præsum. 127.lib.27.cod.lib.
accessorium sequitur suum principale, & an vitato accessorio cen-
seatur, & principale vitiatum, præf. 21.lib.5.num.16. Et de Acces-
sorio idem iudicatur, quod de principali, præf. 110.lib.4.num.47
Et dicitur accessorium esse quid individuum cum ipso principa-
li, ibi. num.43
accidentia non præsumuntur, præf. 37.lib.6.num.3, & præf. 44.lib.
6.num.6, & præf. 45.lib.65.cod.lib.
accidentia extrinseca non præsumuntur, præf. 28.lib.6.num.5, quod
intellige quando nulla subest causa præsumendi, ibid. num.7
Acco mulier dum se in speculari contemplaret, imaginem suam
perinde ac mulierem alteram alloquebatur, præf. 45.lib.6.num.54
accusat nemo, nisi que iam facta sint, q. 12.lib.1.num.7
accusare per calumniam præsumbitur is velle, qui praterito tempo-
re per calumniam accusauit, q. 24.lib.1.num.24
accusans, aut agens semel per calumniam, præsumbitur iterum ca-
lumniō fē agere velle, q. 14.lib.1.num.65
accusans aliquem sine aliquo suo commodo, vel proprio interesse
fraude carere non videatur, præf. 3.lib.5. num.106
accusans eum, qui damnum dedit in prædijs hereditatijs an dic-
tatur adiutio hereditati, præf. 101.lib.4.num.22
accusans violatores sepulchri paterni ex hoc non præsumbitur her-
editatem adiutio, præf. 107.lib.4.num.86
accusatio lapsi tempore accusandi, admittitur non contradicente
aduerario, præf. 46.lib.2.num.27

accusatio tarda maximè arguit innocentiam accusati, præsum. 48.
lib.5.num.16
accusator qui accusationem non probavit præsumbitur esse in do-
lo, & mendaciter dixisse, & fallam accusationem propositissime
dicitur, præf. 3.lib.5.num.61
accusator qui accusatione proposita differt, subterfugitque indi-
cum, calumniator præsumbitur, præf. 25.lib.5.num.6
accusator in criminalibus debet concludenter probare commis-
sum crimen, nec sunt sufficietes præsumptiones, nisi sint virgen-
tes, præf. 7.lib.6.num.5
accusator probatio debet luce meridiana esse clarior, & redditur
dubia ex qualicunque accusati probacione, præf. 3.lib.5.num.12
accusati innocentia, vt probetur admittitur etiam tertius, cuius non
interessit, præf. 4.lib.5.num.3
accusatus præsumbitur innocens si ea nocte qua dicitur commissum
fuisse delictum repertus est quiescere, & in utramque aurem
dormire, præsum. 48.lib.5.num.3. Idem quando sua ipse sponte
carcerem ingreditur, ibid. num.14. Idem quando questionibus, &
torture se subiicit, ibid. num.15
accusatus præsumbitur innocens quando fugam a ripere facile po-
tuit, & non fugit, præf. 48.lib.5.num.10. Idem de accusato de alio
quo crimen, qui sua ipse sponte iudici se presentat, ibid. num.12
accusati de adulterio, si post factam accusationem, & defensionem,
quod essent sanguine coniuncti, matrimonium contrarerunt,
præsumbitur antea commissum adulterium, sicut fuerant accu-
sati, & oportet haec præsumptio ab ipsa lege, quae est præsumptio
iuris, & de iure, præsum. 41.lib.5.num.7, & potens est hac præsum-
ptio, vt dicti adulteri punitantur pena capitali, ibi. n.8.
accusatus de furto cui aliqua pecunia data, est alicui deferenda, si
per initia loca & insolita iuit, furum comisissi præsumbitur, præ-
sumpt. 3.lib.5. n.6. Idem quando præter moten recessit de domo
fugitiū, cum esset familiaris in ea domo, ibi. num.7. Secus si
erat vir bona conditio, & fama, ibid. n.9.
accusatus de furto in dol. censetur, quando res subtracta adfer-
bat ipsi tantum commodum, & non alteri, præsum. 21.lib.5. n.15. Idem si repertum est aliiquid instrumentum aptum ad de-
robandum, & constet ei seipsum accusati, ibi. n.16.
accusatus de heresi si contra eum extent leues præsumptions, vel
indicia de heresi, quæ tamen sufficiebant ad indicandam purga-
tionem, si iudice mandante fieri purgationem recusat, omnino
suspectus est de heresi, & vt suspectus puniri potest, præsumpt.
6.lib.5.num.42
acetum vini appellatione non venit, præsum. 152.lib.4. n. 16.
acinarium, vel Acinaceum, venit nomine vini, & quid sit, præsum.
152.libro 4.num.18.
acquisitio fit etiam ignorantia, & acquiritur etiam acceptanti sola
animi destinatione, præsum. 99.lib.4.num.11.
acquisita præsumbitur propria pecunia quæsita, præf. 46.lib.3. n.7
acquisita a muliere, ex bonis mariti præsumbitur quæsita præsum-
ptione iuris, præsumpt. 51.lib.3.num.1. & 2.
acquisita etiam ab uxore putativa ex bonis mariti præsumbitur,
ibid. num.5.
acquisitus est mulier ex bonis mariti, vel vidua intra annum locutus
præsumbitur, et si illud negat, ibid. num.16. Reiecta opinione Bal-
di, & aliorum, n.25. Distinguente Alciato, n.26. Licet matrimoni-
o constante adulterium committere, n.17. Procedit etiam
præsumptio haec contra singularem mulieris successorem, ibid.
num.18, & ad communum heredis mariti, tum etiam singularis
successoris, n.19. Nec refert si ante matrimonium contractum,
se pecuniam illam habuisse afferat, n.21.
actio succedit loco rei, præf. 190.lib.4.num.46
actio expilatæ hereditatis non datur contra coheredem, quia præ-
sumit lex quod accepterit bona hereditaria ratione partis sive non
autem animo subrahendi, præf. 18.lib.5.num.3
actio confessoria retinet naturam realis, & dicitur rei persecutoria,
præf. 92.lib.2.num.27
actio personalis in rem scripta, habet effectum merę realis, & redi-
ditur contra quemcumque possessorum, præf. 92.lib.2.num.9

A Actio

Index in Lib. Sex

Actus nemo presumuntur cedere nolle contra scipsum. pref. 155.
 lib. 4. n. 8
 actionum cumulatio est permissa, nisi expressè prohibita reperiatur. pref. 16. lib. 6. n. 15
 actionis partes sunt sex. q. 14. lib. 1. n. 61
 actionem ouiri ex pacto nudo de domando, quomodo intelligendam. q. 43. lib. 1. n. 7
 actio confusa agens pro seruitate debita p̄dicio suo, hoc dominum fundi cui seruitus debet asservit, iudiciale deducatur inci lenter, vnde ex urgit p̄sumptio seu probatio dominij per sciam ipsam possessionem. pref. 63. lib. 6. n. 79
 actions personales vel officium iudicis non tolli, n. 30. annorum cursu, pref. 24. lib. 3. n. 4
 actions que alias cumulari non possent, cumulantur tamen non opponente aduersario. pref. 46. lib. 2. n. 26
 actions humanae certum sibi, ac necessarium eventum prefigurare, q. 3. lib. 1. n. 7
 actions cedens non presumpitur cedere contra scipsum. pref. 44. lib. 3. n. 14
 actions cessē pro parte vendite, & pro parte donante, faciūt p̄sumi cessionem simulatam. pref. 129. lib. 3. n. 27. Limitatur quando persona quibus donatur, & quibus vendit, essent diversa. ibid. n. 28
 actions cessē potentiōri, presumpfi faciunt cessionem simulatam. pref. 129. lib. 3. n. 36. Limitatur tamē quando cessē efficit facta potentiōri conuictus anguine. num. 39. Limitatur etiam, vt ob cūmen carceris posse fisco cedere suas actions aduersus debitores suos. ibid. n. 41
 actions cesso clam facta, presumpitur simulata. pref. 122. lib. 3. n. 91
 actionum, & iuriū pluralitas non presumpitur, easque se habere afferunt probatio venit. pref. 91. lib. 2. n. 3
 actor semper p̄fici, & debet venire paratus ad iudicium, p̄sum. 90. lib. 2. n. 2
 actor non comparatus in termino ad quem citavit reum, ex causa iniusta p̄sumuntur abesse. pref. 91. lib. 2. n. 3
 actor quo casu habeat probare se intra debitum tempus agnoscere bonorum p̄fessi non. pref. 104. lib. 2. n. 17
 actor non presumpitur in cūlib. s' mouisse actionem per calumniam, praesertim quando in actione prop̄ situ adhibitum fuit iuramentum calumnae. pref. 25. lib. 5. n. 3, non excusat tamen ab expensis, si per sententiam succiduit, nec excusat a presumppta temeritate. ibid. n. 4
 actor, & reus sunt in partibus quoad probationes, & presumpções, & vierte se debet concludenter probare suam intentionem. pref. 2. lib. 5. n. 32. suam intentionem probare tenetur. pref. 27. lib. 6. n. 11, vel reus allegantes diuitias, vel paupertatem probari huiusmodi qualitates tenentur. ibid. n. 13
 actoris favor in causa fauorabiliter proualeat fauori rei conuenienti. pref. 90. lib. 2. n. 16
 actor magis quam eo in preparatoriis iudicij fauetur. pref. 90. lib. 2. n. 17
 actor non probant absoluuntur reus, nisi adsit aliquid quod pro actore faciat. q. 87. lib. 1. n. 4
 acta si continente testem iuratum deposuerit, non hinc presumpitur id factum fuisse parte presente. pref. 8. lib. 6. n. 4
 acta deducta in aliquo casu principaliter efficacius probant, quam ea, q. 1. ded. acutum incidenter. pref. 49. lib. 6. n. 23, & si deducitur in iudicio actus incidenter, leviores probationes sufficiunt, quae alias non sufficiunt, si principaliter dediceretur. ibi. n. 25
 acti in iudicio tempore feriarum valent, non contradicente parte. pref. 46. lib. 2. n. 24
 acta facta in iudicio presumpcionem faciunt etiam contra tertium. pref. 62. lib. 2. n. 6
 actorum respectu que pertinent ad iustitiam cause pro sententia presumpitur, sive referat ipsa acta in specie, sive non. pref. 68. lib. 2. n. 11
 actis iudicij, & processus specifici in sententia enunciatis, si non contra reum condemnatum, sed tertium absentem agatur, nullum est pro sententia presumpit. pref. 68. lib. 2. n. 16. Idque etiam in sententia antiqua. ibid. n. 17
 actus omnis tribus conficitur. q. 80. lib. 1. n. 11
 actus ex quo presumpcio sumitur, debet esse omnino perfectus. q. 21. lib. 1. n. 1
 actus omnis regulariter duobus testibus probatur. q. 51. lib. 1. n. 1
 actus qui libet proprio nomine gestus presumpitur, etiā geri alio nomine quoque potuerit. pref. 46. lib. 2. n. 5
 actus, & dispositio recipit interpretationem a natura, & qualitate personarum concedentis. pref. 16. lib. 20. n. 14
 actus sequens animum precedentem demonstrat. p̄sum. 30. lib. 3. n. 35

Actui

Præsumpt. Iacobi Menochij.

actui, qui se inuitu geri potest, subscribens non dicitur approbare in sui prædictum. pref. 65. lib. 3. n. 11
 actum faciens, qui uno casu perratis altero prohibitus est, præsumitur in permisso facere. pref. 12. lib. 3. n. 65
 actum faciens ob causam præcedentis obligationis presumpitur, pref. 1. lib. 3. n. 8
 actum facere quilibet presumpitur eo modo, quo sibi potest esse voluntor. pref. 6. lib. 3. n. 16
 actum, qui non nisi cum causa facere potest, ei non creditur, nisi expressa sit. pref. 67. lib. 2. n. 10
 actum nature consentaneum faciens, in bona fide presumpitur, p̄sum. 130. lib. 3. n. 53
 actum contrarium iudicamus talē, qualem p̄fationis verba ostendunt. pref. 3. lib. 3. n. 33
 actum impugnat oneri probationis, pref. 50. lib. 2. n. 23
 actum aliquo positio, non sequitur necessario positio alterius, qui ab eo potest esse remotus, & separatus. pref. 6. lib. 3. n. 55
 actus facti incontinenti post metum illatum, metu facti presumpitur. pref. 16. lib. 3. n. 29
 actus sine peccato mortali fieri possunt, ob spem nuptiarum, si protestationem sequuntur, non inducunt presumptionem matrimonij. pref. 1. lib. 3. n. 16
 actus aliqui ad sui probationem directam, principalem, & immediatam, requirunt maiorem testium numerum. q. 51. lib. 1. n. 3
 actus voluntari, ultra quam geruntur, non extenduntur. pref. 56. lib. 3. n. 29
 actus nostri voluntarij, non extenduntur, nisi quatenus necessitate inferunt. pref. 131. lib. 3. n. 24. Id tandem referendum ad omnino voluntarios. n. 25
 actus ad consuetudinem inducendam, quot requirantur, iudicis est in arbitrio. pref. 8. lib. 2. n. 12
 actus taciti, non sunt ita latē interpretandi, sicut expressi. pref. 64. lib. 2. n. 16
 actus duo facti alter post alterum, censentur correspondi, p̄sum. 12. lib. 3. n. 87
 actus iure familiaritatis facti, non tribuunt possessionem facientibus illos. pref. 6. lib. 6. n. 167
 actus presumpitur factus ab eo, vel eius nomine, qui impensam facere tenebatur, cum non apparet a quo, vel cuius nomine sit gestus, pref. 11. lib. 6. n. 1
 actus quando presumpitur per errorem factus, presumpitur error, & ignorancia in ipso, etiam si adiecta fuit clauilia, ex certa scientia, pref. 13. lib. 6. n. 21
 actus, qui & iure communi, & iure speciali confici potuit, quo iure confectus presumpatur, pref. 6. lib. 6. n. 1. Quod si non potest valere, & sustinerti iure communi, presumpitur gestus iure speciali, ibid. n. 4. Et quando potest sustinerti tam de iure communi, qua speciali, presumpitur confectus de iure speciali, ibid. n. 6. Vt illius est enim ipsi agenti, vt iure speciali valeat, ibid. n. 10
 actus si in principio confat, quod non est voluntarius, & multo tempore idem appetit, presumpit etiam, quod non fuerit medio tempore voluntarius. pref. 36. lib. 5. n. 6
 actus ille præcessisse censetur, qui iure præcedere debuit, pref. 7. lib. 6. n. 1. Et ex actibus duobus presumpitur ille præcessisse, qui alium reddit validum, ibi. n. 5. Idem de duobus instrumentis, ibi. actus iudicatur ab effectu, non autem à nuda denominatione, p̄sum. 3. lib. 4. n. 2
 actus quando potest referri ad bonum, & ad malum, debentur dubio referri ad bonum, pref. 2. lib. 5. n. 7
 actus ita interpretari debet, ne frustra quis sibi prospexisse dicatur, pref. 4. lib. 6. n. 25
 actus quando prima fronte habet maiorem formam delicti, quam boni, presumpitur potius delictum. pref. 2. lib. 5. n. 34 & 35
 actus vnu quando in aliū transiūt facit, à sui initio cum non continet, sed fit mutatio de vno solo existente in aliū à principio non existente. pref. 42. lib. 4. n. 5
 actus ad hoc, vt valeat, receditur à natura dispositionis, p̄sum. 4. lib. 6. n. 42
 actus presumpitur factus, vt valeat omni meliori, & efficaciōi modo, pref. 5. lib. 6. n. 1. Secus quando coniecturis appareat de dispositiōne voluntate, quod, eligere voluerit, à deteriore, ibi. n. 5
 actus quilibet presumpitur factus, vt valeat, non vt pereat, pref. 4. lib. 6. n. 1. Et semper presumpitur de validitate actus, donec de eius inutilitate constituerit, ibid. n. 2. Et id etiam procedit in his, qua strictam interpretationem admittunt, ibid. n. 30. Et idem etiam procedit, si verba impropriae, dummodo impropriae non sint modica, ibid. n. 34
 actus presumpitur factus, vt valeat etiam in eo casu, in quo alias interpretatione deberet fieri contra eum, qui legem apertius dicere potuit, quia sumitur contraria interpretatione, ibid. n. 36. Idem quando quis destinat ut iure communi, secundum quod actus sumitur, quia presumpitur, quod valeat secundum ius speciale, ibid. n. 17. Idem quando comprehendetur matus ius ipso expresso, ibid. n. 38
 actus in dubio interpretatur, vt valeat eo modo quo valere potest, pref. 4. lib. 6. n. 28. Non debet autem interpretari, vt valeat omni modo, quia semper valeret, quod est absurdum, ibid. n. 49
 actus quando potest valere, tam de iure communi, quam speciali, vnu est ipsi agenti, vt iure speciali valeat, & presumpitur, agentem uti voluisse iure speciali, pref. 6. lib. 6. n. 10. Si autem non extat differentia aliqua, vel minoris utilitatis, vel æquitatis, quod vnu, vel altero modo valeat, presumpitur confessus, vel de iure communi, vel speciali, vt magis significant ipsa verba, ibid. n. 11. Et quid si non potest colligi, quo iure consciens actum uti voluerint, ibid. n. 12. Et si pares sunt termini, vt valeat simul utroque iure, consciens actum presumpitur uti voluisse utroque iure, ibid. n. 14. Et quid si nulla est differentia, quod valeat potius iure communi, quam speciali, ibi. n. 15
 actus facti incontinenti post metum illatum, metu facti presumpitur, pref. 16. lib. 3. n. 29
 actus necessarij fraudis suspicionem elidunt, pref. 12. lib. 3. n. 16
 actus consistentes in pari, non arguant consensum. q. 2. lib. 1. n. 3
 actus iudiciales solemniter factos, etiam contra alios, facere presumpitionem, pref. 50. lib. 2. n. 41
 actum id presumpitur in dubio, quod eo loci fieri consuevit, p̄sum. 12. lib. 3. n. 96
 actum quid Roma fuit, spectandum non est, sed quod agi fieri que debuit, q. 1. lib. 1. n. 22
 actus non presumpitur validus, quando ei repugnat presumpcio orientis ex natura ipsius actus, pref. 4. lib. 6. n. 39. Idem quando ad confidenciam actum, de cuius validitate ambigitur, deficient aliqua requisita necessaria, ibid. n. 43. Idem quando actus caret necessarijs requisitis, vt siūm esse, & perfectionem non receperit, ibid. n. 44. Et idem de eo iudicatur, quod de actu nullo, ibid. n. 45. Idem quando sustinendo ipsum actum proprietas sermonis nūniūm improrūpti erit, ibid. n. 46. Idem quando actus non habet suam formam, ibid. n. 47. Idem quando alias reputant p̄sumpta mens disponentis, ibid. n. 50. Idem quando agitur de impediendo processu litis ibid. n. 54. Idem quando agitur de prædictio tertii, ibid. n. 55. Idem quando actus factus est in fraudem legis, ibid. n. 56. Idem quando coniecturis appetit eum, qui actum conficit, voluisse eligere viam illam, qua actus redditur nullus, ibid. n. 57
 actus agentium nil ultra eorum mentem, & animum operatur, p̄sum. 1. lib. 6. n. 3
 actus agentium ultra intentionem operantur in his, sine quibus voluntas suum effectum consequi non posset, pref. 26. lib. 4. n. 30
 actus conditionalis non dicitur actus, pref. 146. lib. 4. n. 44
 actus correspondi, qui presumentur, & quis sit eorum effectus, pref. 12. lib. 6. n. 1
 actus si in principio confat, quod non est voluntarius, & multo tempore idem appetit, presumpit etiam, quod non fuerit medio tempore voluntarius, pref. 36. lib. 5. n. 6
 actus quando se inuicem compatuntur, & una stare possunt, si vnu contextu absoluto fuerint, presumpitur vnu respectu alterius celebratus, & sic correspondi dicuntur, ibid. n. 4
 actus duo censentur correspondi non solum quando vnu contextu celebrantur, sed etiam quando intra breve tempus vnu post alterum conficitur, ibid. n. 28. Et illud breve tempus Anchore didic est, etiam si de sequenti actus celebretur, vel eadem die, sed alia hora, ibid. n. 29. Quod secundum Cepollam relinquitur arbitrio iudicis, ibid. n. 30
 actus duo censentur correspondi etiam inter diuersas personas, ibid. n. 31. Et idem quando in diuersis instrumentis duo hi actus conficiuntur, ibid. n. 32. Id est quoq; presumpēdū delicti, ibid. n. 33
 actus non presumentur correspondi, quando constaret etiam ex coniecturis aliud fuisse actum inter partes, pref. 12. lib. 6. n. 38
 Idem quando se inuicem non compatuntur, vel sunt diuersa natura, etiam si coniecturis sint vnu eodemque tempore, ibid. n. 39
 actus & dispositio presumentur in se continerere vera, nec in eis presumentur error, pref. 22. lib. 6. n. 2
 actus, qui cum alterius consensu confici debet, non valet, nisi consensu iste adhibetur, pref. 34. lib. 6. n. 13
 actus frequentatus presumpcionem scientiae inducit inter vicinos, pref. 14. lib. 6. n. 26
 actus geminatus si continet errorem, scienter commisus censetur, non autem per ignorantiam, pref. 23. lib. 6. n. 14. Et id multo ma-